

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Domstolen

DOMSTOLEN

2003/C 158/01

Domstolens dom af 13. maj 2003 i sag C-385/99, V.G. Müller-Fauré mod Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen UA, og E.E.M. van Riet mod Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorgverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep) (»Fri udveksling af tjenesteydelser — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF) — sygeforsikring — ordning med naturalydelse — indgåelse af overenskomster — lægeudgifter afholdt i en anden medlemsstat — forhåndstilladelse — kriterier — begrundelse«)

1

2003/C 158/02

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-214/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (»Traktatbrud — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med offentlige udbud — gennemførelse — begrebet »ordregivende myndighed« — offentligretligt organ — retsakter, der kan anfægtes ved en domstol — midlertidige foranstaltninger«)

2

2003/C 158/03	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-282/00, Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR) mod Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas SA (Sinaga) (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca de Ponta Delgada) (»Sukker — afgørelse 91/315/EØF — Poséima-programmet — særlige foranstaltninger til fordel for Azorerne og Madeira — forordning (EØF) nr. 1600/92 — forsendelse til resten af Fællesskabet af hvidt sukker fremstillet på Azorerne af sukkerroer høstet på Azorerne eller af råsukker fra sukkerroer importeret med fritagelse for importafgift og/eller told — begrebet »forarbejdning af produkter« — begrebet »traditionel videreforsendelse til resten af Fællesskabet«)	3
2003/C 158/04	Domstolens dom af 13. maj 2003 i sag C-463/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (»Traktatbrud — artikel 43 EF og artikel 56 EF — administrativ godkendelsesordning vedrørende privatiserede virksomheder«)	3
2003/C 158/05	Domstolens dom af 13. maj 2003 i sag C-98/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (»Traktatbrud — artikel 43 EF og artikel 56 EF — rettigheder knyttet til Det Forenede Kongeriges særlige aktie i selskabet BAA plc«)	4
2003/C 158/06	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-160/01, Karen Mau mod Bundesanstalt für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Leipzig) (»Rådets direktiv 80/987/EØF — national lovgivning, hvorved den endelige dato for garantiperioden fastsættes som værende datoen for indledning af den procedure, som sigter mod en samlet fyldestgørelse (af kreditorerne), når ansættelsesforholdet stadig er gældende på dette tidspunkt — artikel 141 EF — indirekte forskelsbehandling af kvindelige arbejdstagere, der har børnepasningsorlov — en medlemsstats ansvar ved tilsidesættelse af fællesskabsretten«)	5
2003/C 158/07	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-193/01 P, Athanasios Pitsiorlas (»Appel — afgørelse 93/731/EF — aktindsigt i Rådets dokumenter — afgørelse 1999/284/EF — aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter og arkiver — »Basel/Nyborg-overenskomsten« om styrkelse af det europæiske monetære samarbejde — afslag på aktindsigt — søgsmål til prøvelse af denne afgørelse om afslag efter fristens udløb — undskyldelig vildfarelse«)	5
2003/C 158/08	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-266/01, Préservatrice foncière TIARD SA mod Staat der Nederlanden (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden) (»Bruxelles-konventionen — artikel 1 — anvendelsesområde — begrebet »borgerlige sager, herunder handelssager« — begrebet »sager [...] om told« — søgsmål vedrørende en kautionsaftale indgået mellem en stat og et forsikringsselskab — aftale indgået med henblik på at opfylde en betingelse opstillet af en stat i medfør af TIR-konventionens artikel 6 for transportorganisationer, der er hovedskyldnere«)	6

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 158/09	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-300/01, Doris Salzmann (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Feldkirch) (»Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF) — procedure for forudgående tilladelse til erhvervelse af byggegrunde — rent intern situation — artikel 70 i akten vedrørende Republikken Østrigs tiltrædelse — begrebet »gældende lovgivning« — bilag XII, punkt 1, litra e), til EØS-aftalen»)	6
2003/C 158/10	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-419/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (»Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — artikel 5 — rensning af byspildevand — manglende kortlægning af følsomme områder«)	7
2003/C 158/11	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-483/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (»Traktatbrud — direktiv 96/29/Euratom — beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling — ufuldstændig gennemførelse«)	7
2003/C 158/12	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. maj 2003 i sag C-484/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (»Traktatbrud — direktiv 97/43/Euratom — beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling — ufuldstændig gennemførelse«)	8
2003/C 158/13	Sag C-152/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. november 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hans-Jürgen og Monique Ritter-Coulais mod Finanzamt Germersheim	8
2003/C 158/14	Sag C-167/03: Sag anlagt den 10. april 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	8
2003/C 158/15	Sag C-169/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. april 2003 af Regeringsrätten i sagen Florian W. Wallentin mod Riksskatteverket	9
2003/C 158/16	Sag C-172/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. marts 2003 af Verwaltungsgerichtshof i sagen DDr. Wolfgang Heiser mod Finanzlandesdirektion für Tirol (Berufungssenat I)	9
2003/C 158/17	Sag C-173/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. marts 2003 af Tribunale di Genova i sagen boet efter »Traghetti del Mediterraneo« SpA i likvidation mod Den Italienske Republik	10
2003/C 158/18	Sag C-180/03 P: Appel iværksat den 25. april 2003 af B. Latino til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-145/01, B. Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 158/19	Sag C-181/03 P: Appel iværksat den 25. april 2003 af A. Nardone til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-59/01, A. Nardone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2003/C 158/20	Sag C-189/03: Sag anlagt den 5. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	11
2003/C 158/21	Sag C-191/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. april 2003 af Labour Court, Dublin, i sagen North Western Health Board mod Margaret McKenna	12
2003/C 158/22	Sag C-192/03 P: Appel iværksat den 12. maj 2003 af Alcon Inc., tidligere Alcon Universal Ltd, til prøvelse af dom afsagt den 5. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-237/01, Alcon Inc., tidligere Alcon Universal Ltd, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	13
2003/C 158/23	Sag C-195/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. maj 2003 af Hof van Beroep te Antwerpen i sagen Ministerie van Financiën mod 1. Merabi Papismedov, 2. Eddy Pierre Georgette Geldof, 3. Anzor Ben-Or, 4. Rami Peer, 5. Micha Peer, 6. Badri Tavdidischvili, 7. Jozef Julien Maria Janssens, 8. Trans-ocean System Transport BVBA, 9. Jean Paul Gustaaf Louis Hoste, 10. United Logistic Partners BVBA, 11. Frank Jozef Hilda Decock, 12. Johannes Marie-Louise Joris og 13. Georgette Leonie Julienne Vanbelleghem	14
2003/C 158/24	Sag C-200/03: Sag anlagt den 13. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	14
2003/C 158/25	Sag C-201/03: Sag anlagt den 13. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	15
2003/C 158/26	Sag C-203/03: Sag anlagt den 12. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	15
2003/C 158/27	Sag C-206/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. december 2000 af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Commissioners of Customs and Excise mod SmithKline Beecham plc.	16
2003/C 158/28	Sag C-207/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. maj 2003 af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, Patents Court, i sagen 1) Novartis AG, 2) University College London, 3) Institute of Microbiology and Epidemiology mod Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom	17
2003/C 158/29	Sag C-212/03: Sag anlagt den 15. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 158/30	Sag C-213/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 6. maj 2003 af Cour de cassation (Frankrig), Første Afdeling for Civilsager, i sagen Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région mod Electricité de France	18
2003/C 158/31	Sag C-214/03: Sag anlagt den 19. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	19
2003/C 158/32	Sag C-218/03: Sag anlagt den 19. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik.	20
2003/C 158/33	Slettelse af sag C-339/01	20
2003/C 158/34	Slettelse af sag C-343/01	20
2003/C 158/35	Slettelse af sag C-357/01	20
2003/C 158/36	Slettelse af sag C-395/01	21
2003/C 158/37	Slettelse af sag C-417/01	21
2003/C 158/38	Slettelse af sag C-426/01	21
2003/C 158/39	Slettelse af sag C-432/01	21
RETTE I FØRSTE INSTANS		
2003/C 158/40	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. april 2003 i forenede sager T-324/01 og T-110/02, Axions SA og Christian Belce mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — tredimensionale mærker — formen på en brun cigar og formen på en guldbarre — absolutte registreringshindringer — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning [EF] nr. 40/94)	22
2003/C 158/41	Sag T-127/03: Sag anlagt den 22. april 2003 af Antoinette Pascucci mod Europol ...	22
2003/C 158/42	Sag T-130/03: Sag anlagt den 17. april 2003 af Alcon Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	23
2003/C 158/43	Sag T-131/03: Sag anlagt den 17. april 2003 af Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 158/44	Sag T-134/03: Sag anlagt den 18. april 2003 af Common Market Fertilizers (CMF) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2003/C 158/45	Sag T-135/03: Sag anlagt den 18. april 2003 af Common Market Fertilizers (CMF) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2003/C 158/46	Sag T-137/03: Sag anlagt den 23. april 2003 af Ornella Mancini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2003/C 158/47	Sag T-138/03: Sag anlagt den 24. april 2003 af »U« m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
2003/C 158/48	Sag T-140/03: Sag anlagt den 28. april 2003 af Forum 187 mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
2003/C 158/49	Sag T-154/03: Sag anlagt den 2. maj 2003 af Biofarma mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	27
2003/C 158/50	Sag T-158/03: Sag anlagt den 9. maj 2003 af Industrias Químicas del Vallés S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
2003/C 158/51	Slettelse af sag T-297/00	28
2003/C 158/52	Slettelse af sag T-159/01	28

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2003/C 158/53	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 146 af 21.6.2003	29
---------------	--	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 13. maj 2003

i sag C-385/99, V.G. Müller-Fauré mod Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen UA, og E.E.M. van Riet mod Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorgverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep) ⁽¹⁾

(»Fri udveksling af tjenesteydelser — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF) — sygeforsikring — ordning med naturalydelser — indgåelse af overenskomster — lægeudgifter afholdt i en anden medlemsstat — forhåndstilladelse — kriterier — begrundelse«)

(2003/C 158/01)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-385/99, angående en anmodning, som Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, V.G. Müller-Fauré mod Onderlinge Waarborgmaatschappij OZ Zorgverzekeringen UA, og E.E.M. van Riet mod Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorgverzekeringen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene M. Wathelet (refererende dommer), R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og

J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 13. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

— EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) og EF-traktatens artikel 60 (nu artikel 50 EF) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter godtgørelse af udgifter til hospitalsbehandling, der i en anden medlemsstat end den, hvori den forsikredes sygekasse er etableret, ydes af en person eller en institution, hvormed sygekassen ikke har indgået nogen overenskomst, er betinget af, at der indhentes en forhåndstilladelse fra denne sygekasse, og udstedelsen af forhåndstilladelsen er betinget af, at den lægelige behandling af den forsikrede kræver det. Der kan kun gives afslag med henvisning til nævnte grund, når en tilsvarende behandling eller en behandling, som frembyder samme grad af virkning for patienten, kan ydes rettidigt i en institution, som har indgået en overenskomst med nævnte sygekasse.

— Derimod er traktatens artikel 59 og 60 til hinder for samme lovgivning, hvorefter godtgørelse af udgifter til behandling i en anden medlemsstat, som ikke er en hospitalsydelse, og som ydes af en person eller en institution, hvormed den sygekasse, som den forsikrede er tilsluttet, ikke har indgået nogen overenskomst, er betinget af, at der indhentes en forhåndstilladelse fra den vedkommende sygekasse, selv om den pågældende nationale lovgivning indfører en ordning med naturalydelser, hvorefter de forsikrede ikke har krav på godtgørelse af afholdte udgifter til lægelig behandling, men på selve behandlingen, der ydes vederlagsfrit.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 22.1.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-214/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurerne i forbindelse med offentlige udbud — gennemførelse — begrebet »ordregivende myndighed« — offentligretligt organ — retsakter, der kan anfægtes ved en domstol — midlertidige foranstaltninger«)

(2003/C 158/02)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-214/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde), angående en påstand om at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), da det har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i direktivets artikel 1 og 2, og navnlig da det har undladt

— at udvide den klageadgang, som er sikret ved direktivet, til at gælde for alle afgørelser, der træffes af ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv 92/50, Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1) og Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54), herunder privatretlige selskaber, der er stiftet med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det industrielle og kommercielle område, som er en juridisk person, og hvis drift enten for mere end halvdelens vedkommende finansieres af offentlige myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses tilsyn, eller hvortil offentlige myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdelens af medlemmerne i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet,

— at give mulighed for at anfægte alle de afgørelser, som træffes af ordregivende myndigheder, herunder alle foranstaltninger, der træffes som led i fremgangsmåden for indgåelse af en offentlig kontrakt, og

— at foreskrive mulighed for, at der kan træffes enhver form for passende retsbevarende foranstaltninger i forbindelse med de afgørelser, der træffes af de ordregivende myndigheder, herunder foranstaltninger, der giver mulighed for at suspendere en administrativ afgørelse, hvorved alle eventuelle vanskeligheder eller hindringer bringes af vejen, navnlig kravet om, at der forinden skal være indledt sag til prøvelse af den ordregivende myndigheds beslutning,

har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne V. Skouris (refererende dommer), F. Macken, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50 af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, da det har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i direktivets artikel 1 og 2, og navnlig da det har undladt

— at udvide den klageadgang, som er sikret ved dette direktiv, til at gælde for alle afgørelser truffet af privatretlige selskaber, der er stiftet med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det industrielle og kommercielle område, som er en juridisk person, og hvis drift enten for mere end halvdelens vedkommende finansieres af offentlige myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses tilsyn, eller hvortil offentlige myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdelens af medlemmerne i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, og

— da det som hovedregel har betinget muligheden for at træffe retsbevarende foranstaltninger i forbindelse med de afgørelser, der træffes af de ordregivende myndigheder af, at der forinden skal være indledt sag til prøvelse af den ordregivende myndigheds afgørelse.

2) Kongeriget Spanien frifindes i øvrigt.

3) Kommissionen betaler en tredjedel af sagens omkostninger og Kongeriget Spanien betaler to tredjedele af sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 211 af 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-282/00, **Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR) mod Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas SA (Sinaga)** (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca de Ponta Delgada) ⁽¹⁾

(»Sukker — afgørelse 91/315/EØF — Poséima-programmet — særlige foranstaltninger til fordel for Azorerne og Madeira — forordning (EØF) nr. 1600/92 — forsendelse til resten af Fællesskabet af hvidt sukker fremstillet på Azorerne af sukkerroer høstet på Azorerne eller af råsukker fra sukkerroer importeret med fritagelse for importafgift og/eller told — begrebet »forarbejdning af produkter« — begrebet »traditionel videreforsendelse til resten af Fællesskabet««)

(2003/C 158/03)

(Processprog: portugisisk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-282/00, angående en anmodning, som Tribunal Judicial da Comarca de Ponta Delgada (Portugal) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Refinarias de Açúcar Reunidas SA (RAR) mod Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas SA (Sinaga), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira (EFT L 173, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, P. Jann og S. von Bahr (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Raffinering af råsukker fra sukkerroer til fremstilling af hvidt sukker skal anses for forarbejdning af et produkt i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira.
- 2) Forsendelser, der ved forordning nr. 1600/92's ikrafttræden den 1. juli 1992 var af aktuel, regelmæssig og betydelig karakter, udgør traditionelle videreforsendelser til resten af Fællesskabet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 8, stk. 2. Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, hvorvidt dette var tilfældet for forsendelser af sukker fra Azorerne til det portugisiske fastland og til Madeira, som blev gennemført mellem 1907 og 1992, og som er anført i den tabel, der er gengivet i forelæggelseskendelsen.

3) Fællesskabsretten er ikke til hinder for forsendelse til det portugisiske fastland af hvidt sukker fremstillet på Azorerne af sukkerroer høstet på Azorerne, og som op til en årlig produktion på 10 000 tons modtager fællesskabsstøtte i henhold til artikel 25 i forordning nr. 1600/92.

4) Fællesskabsretten er ikke til hinder for forsendelse til det portugisiske fastland af hvidt sukker fremstillet på Azorerne af råsukker fra sukkerroer importeret under den særlige forsyningsordning, der er indført ved afsnit I i forordning nr. 1600/92, såfremt forsendelsen svarer til traditionelle videreforsendelser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 8, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 26.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 13. maj 2003

i sag C-463/00, **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien** ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — artikel 43 EF og artikel 56 EF — administrativ godkendelsesordning vedrørende privatiserede virksomheder«)

(2003/C 158/04)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-463/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først M. Patakia og M. Desantes, derefter M. Patakia og G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: N. Díaz Abad), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: R. Magrill, bistået af D. Wyatt, QC, og barrister J. Crow), angående en påstand om, at det fastslås, at artikel 2 og artikel 3, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 1 i Ley 5/1995 de régimen jurídico de enajenación de participaciones públicas en determinadas empresas (lov 5/1995 af 23.3.1995 om den retlige regulering af overdragelsen af det offentlige andele i visse selskaber) (BOE nr. 72 af 25.3.1995, s. 9366), og de kongelige gennemførelsesdekreter hertil, der er vedtaget i medfør af lovens artikel 4 [kongeligt dekret nr. 3/1996 af 15.1.1996 om Repsol SA (BOE nr. 14 af 16.1.1996, s. 1133), kongeligt dekret nr. 8/1997 af 10.1.1997 om Telefónica de España SA og Telefónica Servicios Móviles SA (BOE nr. 10 af 11.1.1997, s. 907), kongeligt dekret nr. 40/1998 af 16.1.1998

om Corporación Bancaria de España SA (Argentaria) (BOE nr. 15 af 17.1.1998, s. 1851), kongeligt dekret nr. 552/1998 af 2.4.1998 om Tabacalera SA (BOE nr. 80 af 3.4.1998, s. 11370) og kongeligt dekret nr. 929/1998 af 14.5.1998 om Endesa SA (BOE nr. 129 af 30.5.1998, s. 17939)], er uforenelige med artikel 43 EF og artikel 56 EF, idet der herved indføres en ordning med forudgående administrativ godkendelse, som

- ikke er begrundet i tvingende almene hensyn
- ikke anvender faste, objektive kriterier, som er offentliggjort
- og som ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet,

har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og A. Rosas; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 13. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF, idet det har opretholdt artikel 2 og artikel 3, stk. 1 og 2, i Ley 5/1995 de régimen jurídico de enajenación de participaciones públicas en determinadas empresas (lov 5/1995 om den retlige regulering af overdragelsen af det offentlige andele i visse selskaber) af 23. marts 1995 såvel som kongeligt dekret nr. 3/1996 af 15. januar 1996 om Repsol SA, kongeligt dekret nr. 8/1997 af 10. januar 1997 om Telefónica de España SA og Telefónica Servicios Móviles SA, kongeligt dekret nr. 40/1998 af 16. januar 1998 om Corporación Bancaria de España SA (Argentaria), kongeligt dekret nr. 552/1998 af 2. april 1998 om Tabacalera SA og kongeligt dekret nr. 929/1998 af 14. maj 1998 om Endesa SA, idet der herved indføres en ordning med forudgående administrativ godkendelse.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

af 13. maj 2003

i sag C-98/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — artikel 43 EF og artikel 56 EF — rettigheder knyttet til Det Forenede Kongeriges særlige aktie i selskabet BAA plc«)

(2003/C 158/05)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-98/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Benyon og M. Patakia) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: R. Magrill, bistået af D. Wyatt, QC, og barrister J. Crow), angående en påstand om, at det fastslås, at bestemmelser, der begrænser retten til at erhverve stemmeberettigede aktier i selskabet BAA plc, samt godkendelsesproceduren for overdragelse af selskabets aktiver, kontrollen med dets datterselskaber og selskabets likvidation er uforenelige med artikel 43 EF og 56 EF, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og A. Rosas; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 13. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF, idet det har opretholdt bestemmelser, der begrænser muligheden for at erhverve stemmeberettigede aktier i selskabet BAA plc, såvel som godkendelsesproceduren for overdragelse af dette selskabs aktiver, kontrollen med dets datterselskaber og selskabets likvidation.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 61 af 24.2.2001.

⁽¹⁾ EFT C 134 af 5.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-160/01, Karen Mau mod Bundesanstalt für Arbeit
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Leipzig) ⁽¹⁾

(»Rådets direktiv 80/987/EØF — national lovgivning, hvorved den endelige dato for garantiperioden fastsættes som værende datoen for indledning af den procedure, som sigter mod en samlet fyldestgørelse (af kreditorerne), når ansættelsesforholdet stadig er gældende på dette tidspunkt — artikel 141 EF — indirekte forskelsbehandling af kvindelige arbejdstagere, der har børnepasningsorlov — en medlemsstats ansvar ved tilsidesættelse af fællesskabsretten«)

(2003/C 158/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-160/01, angående en anmodning, som Sozialgericht Leipzig (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Karen Mau mod Bundesanstalt für Arbeit, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23) samt af artikel 141 EF, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward (refererende dommer), P. Jann og S. von Bahr; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse i national ret som § 183, stk. 1, i Sozialgesetzbuch III, der fastsætter datoen, på hvilken arbejdsgiverens insolvens er indtrådt, som datoen for den afgørelse, hvorved der tages stilling til begæringen om indledning af insolvensproceduren, og følgelig ikke datoen for indgivelse af denne begæring.
- 2) Begrebet »ansættelsesforhold« i den forstand, hvori det er anvendt i artikel 3 og 4 i direktiv 80/987, skal fortolkes således, at perioder, der i sagens natur ikke kan give anledning til løntilgodehavender, ikke er omfattet heraf. En periode, hvor ansættelsesforholdet er suspenderet som følge af, at arbejdstageren har børnepasningsorlov, og hvor der af denne årsag ikke erhverves noget lønkrav, er således ikke omfattet af begrebet.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-193/01 P, Athanasios Pitsiorlas ⁽¹⁾

(»Appel — afgørelse 93/731/EF — aktindsigt i Rådets dokumenter — afgørelse 1999/284/EF — aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter og arkiver — »Basel/Nyborg-overenskomsten« om styrkelse af det europæiske monetære samarbejde — afslag på aktindsigt — søgsmål til prøvelse af denne afgørelse om afslag efter fristens udløb — undskyldelig vildfarelse«)

(2003/C 158/07)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-193/01 P, Athanasios Pitsiorlas, Thessaloniki (Grækenland) (advokat: D. Papafilippou), angående appel af kendelse afsagt den 14. februar 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-3/00, Pitsiorlas mod Rådet og ECB (Sml. II, s. 717), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse, de andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Bauer og D. Zachariou) og Den Europæiske Centralbank, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans (refererende dommer), D.A.O. Edward, P. Jann og A. Rosas; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte kendelse af 14. februar 2001 i sag T-3/00, Pitsiorlas mod Rådet og ECB, ophæves.
- 2) Formalitetsindsigelsen, der er fremsat af Rådet for Den Europæiske Union for Retten i Første Instans, tages ikke til følge.
- 3) Sagen hjemvises til Retten i Første Instans til afgørelse af Athanasios Pitsiorlas' påstand om annullation af Rådets afgørelse af 30. juli 1999 og Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 8. november 1999, hvorved han fik afslag på indsigelse i et dokument.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EFT C 200 af 14.7.2001.

⁽¹⁾ EFT C 173 af 16.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-266/01, *Préservatrice foncière TIARD SA mod Staat der Nederlanden* (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden) ⁽¹⁾

(»Bruxelles-konventionen — artikel 1 — anvendelsesområde — begrebet »borgerlige sager, herunder handelssager« — begrebet »sager [...] om told« — søgsmål vedrørende en kautionsaftale indgået mellem en stat og et forsikringsselskab — aftale indgået med henblik på at opfylde en betingelse opstillet af en stat i medfør af TIR-konventionens artikel 6 for transportorganisationer, der er hovedskylldnere«)

(2003/C 158/08)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-266/01, angående en anmodning, som Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Préservatrice foncière TIARD SA mod Staat der Nederlanden*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1 i konventionen af 27. september 1968 (EFT 1978 L 304, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT L 304, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77), ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse (EFT L 388, s. 1) og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse (EFT L 285, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 1, stk. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse, skal fortolkes på følgende måde:

— En sag, der anlægges af en kontraherende stat mod et privatretligt retssubjekt om opfyldelsen af en privatretlig aftale om kaution, som er indgået med henblik på at gøre det muligt for en anden at stille en af staten krævet og defineret sikkerhed, er omfattet af begrebet »borgerlige sager, herunder handelssager«

som omhandlet i bestemmelsens første punktum under forudsætning af, at retsforholdet mellem kreditor og kautionisten, således som det følger af kautionsaftalen, ikke indebærer, at staten udøver beføjelser, der rækker ud over, hvad der gælder efter de retsregler, som finder anvendelse i forholdet mellem borgerne.

— En af en kontraherende stat anlagt sag om opfyldelse af en kautionsaftale, som er indgået for at garantere betalingen af toldskyld, skal ikke betragtes som en »sag [...] om told« som omhandlet i bestemmelsens andet punktum, når retsforholdet mellem staten og kautionisten, således som det følger af kautionsaftalen, ikke indebærer, at staten udøver beføjelser, der rækker ud over, hvad der gælder efter de retsregler, som finder anvendelse i forholdet mellem borgerne, og dette gælder også, selv om kautionisten kan gøre indsigelser gældende til sit forsvar, som gør det nødvendigt at undersøge, om den toldskyld, som denne aftale vedrører, består, og hvilket indhold den har.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 29.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-300/01, *Doris Salzmann* (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Feldkirch) ⁽¹⁾

(»Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF) — procedure for forudgående tilladelse til erhvervelse af byggegrunde — rent intern situation — artikel 70 i akten vedrørende Republikken Østrigs tiltrædelse — begrebet »gældende lovgivning« — bilag XII, punkt 1, litra e), til EØS-aftalen«)

(2003/C 158/09)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-300/01, angående en anmodning, som Landesgericht Feldkirch (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i forbindelse med behandlingen af en begæring om tinglysning fremsat af Doris Salzmann at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF) og bilag XII, punkt 1, litra e), til aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT 1994 L 1, s. 3), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet (refererende dommer), og dommerne R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 73 B, stk. 1 (nu artikel 56, stk. 1, EF), er til hinder for en administrativ procedure for forudgående tilladelse til erhvervelse af fast ejendom som den, der er indført ved Vorarlberger Grundverkehrsgesetz (lov for delstaten Vorarlberg) af 23. september 1993, som ændret i LGBL 1997/85. Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om en sådan procedure kan tillades i medfør af den undtagelse, der er indført ved artikel 70 i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union.
- 2) De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare det tredje præjudicielle spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT C 303 af 27.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-419/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — artikel 5 — rensning af byspildevand — manglende kortlægning af følsomme områder«)

(2003/C 158/10)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-419/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: L. Fraguas Gadea), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40), idet det inden for sit område kun har kortlagt følsomme områder i visse regioner, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet det ikke har kortlagt følsomme områder i den selvstyrende region Cataloniens afvandingsområder inden for Fællesskabet og inden for de kystnære områder, som henhører under de selvstyrende regioner Baskerlandet, Catalonien, Valencia, Balearerne og De Kanariske Øer samt den selvstyrende by Ceuta.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 348 af 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-483/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 96/29/Euratom — beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling — ufuldstændig gennemførelse«)

(2003/C 158/11)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-483/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: R. Tricot) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og C. Isidoro), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne D.A.O. Edward og A. La Pergola; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 84 af 6.4.2002.

fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 84 af 6.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 15. maj 2003

i sag C-484/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 97/43/Euratom — beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling — ufuldstændig gennemførelse«)

(2003/C 158/12)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-484/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: R. Tricot) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og C. Isidoro), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 97/43/Euratom af 30. juni 1997 om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling og om ophævelse af direktiv 84/466/Euratom (EFT L 180, s. 22), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne D.A.O. Edward og A. La Pergola; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. maj 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 97/43/Euratom af 30. juni 1997 om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling og om ophævelse af direktiv 84/466/Euratom, idet den ikke inden for den

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. november 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hans-Jürgen og Monique Ritter-Coulais mod Finanzamt Germersheim

(Sag C-152/03)

(2003/C 158/13)

Ved kendelse afsagt den 13. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. april 2003, har Bundesfinanzhof i sagen Hans-Jürgen og Monique Ritter-Coulais mod Finanzamt Germersheim forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er det i strid med artikel 43 og artikel 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at en i Tyskland ubegrænset skattepligtig fysisk person, der oppebærer indtægter dér fra ikke-selvstændig virksomhed, ikke kan fradrage tab, der er lidt i en anden medlemsstat ved udlejning og bortforpagtning, ved indkomstfastsættelsen (selvangivelsen)?
2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende: Er det i strid med artikel 43 og artikel 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at der heller ikke kan tages hensyn til de omtalte tab ved hjælp af det såkaldte negative progressionsforbehold?

Sag anlagt den 10. april 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-167/03)

(2003/C 158/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. april 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel Van Beek og Mina Konstantinidi, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 94/24/EF af 8. juli 1994⁽²⁾, idet den ikke har indført en fuldstændig ordning til beskyttelse af bestemte fuglearter, der er anført i direktivets bilag II.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen har Den Helleniske Republik ikke gennemført artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/409/EØF korrekt, idet Den Helleniske Republik ved fastsættelse af et senere tidspunkt for afslutningen af jagttiden ikke har indført en fuldstændig ordning til beskyttelse af bestemte fuglearter, der er anført i direktivets bilag II. Disse fugle er mere eller mindre efter deres art på tidspunktet for deres søgning efter en mage, hvorunder deres overlevelse særligt er i fare, ikke beskyttet mod jagtudøvelse. En sådan ordning yder reelt ingen fuldstændig beskyttelse af fuglene under deres træk til redebygningsstedet, hvilket er i strid med direktivets artikel 7, stk. 4.

⁽¹⁾ EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 164 af 30.6.1994, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. april 2003 af Regeringsrätten i sagen Florian W. Wallentin mod Riksskatteverket

(Sag C-169/03)

(2003/C 158/15)

Ved kendelse afsagt den 10. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. april 2003, har Regeringsrätten i sagen Florian W. Wallentin mod Riksskatteverket forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal EF-traktatens artikel 39 fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstats lovgivning foreskriver, at fysiske personer, som ikke i skattemæssig henseende regnes for at være bosiddende i landet, men som oppebærer lønindkomst i landet (begrænset skattepligt), beskattes gennem en kildeskat, der er udformet således, at der ikke indrømmes bundfradrag eller andre personlige fradrag, mens de i landet bosiddende

personer har ret til sådanne fradrag i forbindelse med den almindelige påligning af indkomstskat af alle former for indkomst, der er erhvervet i medlemsstaten og i udlandet (ubegrænset skattepligt), men således at der tages hensyn til de førstnævntes manglende ret til bundfradrag m.m. ved en lavere skatteprocent end den, der gælder for de i landet bosiddende skattepligtige personer?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. marts 2003 af Verwaltungsgerichtshof i sagen DDr. Wolfgang Heiser mod Finanzlandesdirektion für Tirol (Berufungssenat I)

(Sag C-172/03)

(2003/C 158/16)

Ved kendelse afsagt den 31. marts 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. april 2003, har Verwaltungsgerichtshof i sagen DDr. Wolfgang Heiser mod Finanzlandesdirektion für Tirol (Berufungssenat I) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Udgør en ordning som den, der er fastsat ved § 14, nr. 3, i forbundsloven BGBl. 21/1995, som ændret ved BGBl. 756/1996, hvorefter den omstændighed, at læger overgår fra at gennemføre momspligtige transaktioner til at gennemføre momsfrittede transaktioner, ikke medfører den i artikel 20 i sjette momsdirektiv 77/388/EØF⁽¹⁾ foreskrevne berigtigelse af det allerede indrømmede fradrag for så vidt angår goder, der fortsat benyttes i virksomheden, statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 87 EF (hhv. EF-traktatens artikel 92)?

⁽¹⁾ EFT 1977 L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. marts 2003 af Tribunale di Genova i sagen boet efter »Traghetti del Mediterraneo« SpA i likvidation mod Den Italienske Republik

(Sag C-173/03)

(2003/C 158/17)

Ved kendelse afsagt den 20. marts 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. april 2003, har Tribunale di Genova i sagen boet efter »Traghetti del Mediterraneo« SpA i likvidation mod Den Italienske Republik forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Ifalder en medlemsstat ansvar uden for kontraktforhold i forhold til borgerne for fejl begået af statens dommere ved gennemførelsen af fællesskabsretten eller for den manglende gennemførelse af fællesskabsretten, herunder navnlig undladelsen ved domstolene i sidste instans af at overholde pligten til præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen, jf. traktatens artikel 234, stk. 3?
2. I tilfælde, hvori det må antages, at en medlemsstat ifalder ansvar for fejl begået af statens dommere ved gennemførelsen af fællesskabsretten, herunder navnlig undladelsen af at foretage en præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen ved en domstol, hvis afgørelser ikke kan appelleres, jf. traktatens artikel 234, stk. 3, spørges: Er det til hinder for at antage et sådant ansvar — og er der hermed uforenelighed med de EF-retlige grundsætninger — at der foreligger nationale regler om statens ansvar for fejl begået af domstolene, som
 - udelukker ansvar for virksomheden med fortolkning af retsregler samt med bedømmelsen af faktum og beviser i forbindelse med judiciel virksomhed, og
 - begrænser statens ansvar til alene at gælde tilfælde, hvori dommere har handlet forsætligt eller groft uagtsomt?

Appel iværksat den 25. april 2003 af B. Latino til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-145/01, B. Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-180/03 P)

(2003/C 158/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. april 2003 iværksat appel af B. Latino ved advokats J.R. Iturriagaitia og K. Delvolvé til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-145/01, B. Latino mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber. Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Principal:

- antages sagen til realitetsbehandling
- annulleres punkt 2 i konklusionen til den af Retten i Første Instans den 26. februar 2003 afsagte dom i sag T-145/01.

Subsidiært:

- annulleres ansættelsesmyndighedens udtrykkelige afgørelse af 10. august 2000 om ikke i henhold til appellans ansøgning af 7. maj 1996 at anse dennes artroselidelse som en erhvervssygdom.

Under alle omstændigheder:

- træffes der afgørelse om sagens omkostninger i overensstemmelse med de gældende regler i procesreglementet.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Første anbringende: Kommissionens tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 73 og af artikel 3, stk. 2, i ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervssygdomme hos tjenstemænd:

Appellanten har bestridt den af Retten i Første Instans foretagne bedømmelse, hvorefter Kommissionen ved at nægte at anerkende appellans artroselidelse som en erhvervssygdom med den begrundelse, at dette ikke var tilstrækkeligt bevist, ikke har tilsidesat hverken tjenstemandsvedtægtens artikel 73 eller ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervssygdomme hos tjenstemænd.

- Andet anbringende: Manglende hensyntagen til grænserne for lægeudvalgenes beføjelser

Appellanten har anført, at Kommissionen og Retten har tilsidesat det almindelige retsprincip »semper in dubiis benigniora preferenda sunt«, som gælder i tilfælde af usikkerhed med hensyn til den reelle årsag til patologien, samt at der foreligger uregelmæssigheder i lægeudvalgets procedure. Den nye forelæggelse for lægeudvalget var således retsstridig, dels fordi udvalget efter afgivelsen af den første udtalelse var blevet »functus officio«, og dels fordi udvalget ikke opfyldte de krævede betingelser om uafhængighed og upartiskhed, eftersom det allerede var fremkommet med en udtalelse og bestod af et medlem af Kommissionens Lægetjeneste. Endelig er lægeudvalgene i mangel af fællesskabsbestemmelser angående den procedure, der skal følges, forpligtet til at overholde de instrukser, som de modtager fra institutionerne.

Appel iværksat den 25. april 2003 af A. Nardone til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-59/01, A. Nardone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-181/03 P)

(2003/C 158/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. april 2003 iværksat appel af A. Nardone ved advokats J.R. Iturriaga-goitia og K. Delvolvé til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-59/01, A. Nardone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Principal:

- antages sagen til realitetsbehandling
- ophæves dommen afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2003 i sag T-59/01 i sin helhed.

Subsidiært:

- annulleres ansættelsesmyndighedens udtrykkelige afgørelse af 15. december 2000, for så vidt som ansættelsesmyndigheden herved afslår sagsøgerens klage af 23. maj 2000 vedrørende tildeling af invalidepension i henhold til tjenstemandsvedtægts artikel 78, stk. 2
- annulleres om nødvendigt ansættelsesmyndighedens udtrykkelige afgørelse af 20. marts 2000, for så vidt som ansættelsesmyndigheden herved afslår sagsøgerens ansøgning af 18. november 1999 vedrørende tildeling af en invalidepension i henhold til tjenstemandsvedtægts artikel 78, stk. 2.

Under alle omstændigheder

- træffes der afgørelse om sagens omkostninger i overensstemmelse med de gældende regler i procesreglementet.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten bestrider den af Retten i Første Instans foretagne bedømmelse, hvorefter appellanten ikke opfyldte de kumulative betingelser, som kræves i henhold artikel 13 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten for at få ret til invalidepension. Dels kunne appellanten nemlig ikke gøre sine rettigheder gældende i 1981, hvor han fratrådte, eftersom han ikke vidste, hvorledes

hans sundhedstilstand var som følge af den progressive og degenerative karakter af hans patologi. Dels har Retten ikke taget hensyn til, at appellanten allerede modtager pension for en varig, delvis invaliditet, som har en utvivlsom indvirkning på beregningen af hans alderspension.

Sag anlagt den 5. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-189/03)

(2003/C 158/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. maj 2003 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved W. Wils, som befuldmægtiget.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF samt direktiv 89/48/EØF⁽¹⁾ og 92/51/EØF⁽²⁾ om en generel ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser, da sagsøgte i forbindelse med »Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus« (lov om private vagt- og detektivfirmaer) har fastsat bestemmelser, der fastslår, at
 - en virksomhed, som ønsker at præstere tjenesteydelser på nederlandsk område, skal være i besiddelse af en tilladelse, uden at der herved tages hensyn til hverken de forpligtelser, som de udenlandske tjenesteydere allerede skal opfylde i den medlemsstat, hvori de er etableret, eller til omkostningerne i forbindelse med denne tilladelse
 - lederne af sådanne vagtfirmaer skal være i besiddelse af en tilladelse, som også medfører omkostninger
 - personalet skal være i besiddelse af et kvalifikationsbevis udstedt af en nederlandsk organisation, ligesom der samtidig pålægges installatører af alarmsystemer betingelser vedrørende de faglige kvalifikationer, uden at der tages hensyn til de i en anden medlemsstat erhvervede kvalifikationer.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Første anbringende: obligatorisk tilladelse afkrævet virksomhederne og deres personale

Kravet om tilladelse for at præstere en tjenesteydelse, pålagt et privat vagtfirma, der ønsker at præstere tjenesteydelser i Nederlandene, udgør en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser for de berørte virksomheder. En sådan restriktion er alene begrundet, såfremt der foreligger tvingende grunde knyttet til almene hensyn, såfremt et sådant hensyn ikke er sikret i den medlemsstat, hvor virksomheden er etableret, og såfremt den nationale foranstaltning ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det forfulgte formål.

vad for det første angår spørgsmålet om egnetheden af den foranstaltning, der skal tjene formålet med det ønskelige almene hensyn — der skal udgå fra beskyttelsen af modtagerne af tjenesteydelserne — ses der nemlig ikke at foreligge forhold, hvorefter forpligtelsen til at erhverve tilladelse, som krævet i Nederlandene, kan antages at udgøre en egnet foranstaltning.

I de nederlandske bestemmelser tages der desuden overhovedet ikke hensyn til det krav, der skal være opfyldt af de udenlandske tjenesteydere i den stat, hvori de er etableret, og navnlig tages der ikke hensyn til, om de allerede er i besiddelse af en tilladelse til at udøve deres virksomhed i det pågældende land.

Dette krav om tilladelse er tillige ledsaget af meromkostninger for de udenlandske virksomheder. Kravet er ensbetydende med en yderligere økonomisk byrde for de udenlandske virksomheder, som i forbindelse med ansøgningen om tilladelse i deres hjemland allerede skal bære tilsvarende omkostninger. Sådanne omkostninger forekommer således uforenelige med EF-traktatens artikel 49.

Virksomhedernes pligt til at indhente tilladelse, ligesom kravet om, at virksomhedslederne skal erhverve en specialautorisation, forekommer ikke at være nogen egnet foranstaltning, der kan være begrundet ved nogen af de forhold, som Nederlandene har anført som grundlag. I betragtning af, at et selskab i Nederlandene allerede også er undergivet en pligt til at indhente tilladelse, er kravet om autorisation for lederne en dobbeltforanstaltning, der med sikkerhed ikke er nødvendig. Specialautorisationen for lederne strider herefter mod proportionalitetsprincippet og derfor mod EF-traktatens artikel 49.

- Tredje anbringende: krav om legitimationskort

De udenlandske virksomheder har pligt til at sørge for, at det personale, som arbejder i Nederlandene uden for deres etableringssted, er i besiddelse af et legitimationskort, som udstedes af de nederlandske myndigheder. Dette gælder også for præstation af midlertidige tjenesteydelser. I betragtning af, at det udsendte personale, i overensstemmelse med fællesskabsrettens krav, allerede skal være i besiddelse af blot et identitetskort eller et pas, er der ingen grund til at stille krav om et legitimationskort.

Betingelsen om betaling af afgifter for det nævnte legitimationskort udgør desuden en yderligere økonomisk byrde, der er uforenelig med EF-traktatens artikel 49.

- Fjerde anbringende: anerkendelse af den faglige uddannelse

Ifølge nederlandsk lovgivning pålægges vagtfirmaernes personale pligt til at være i besiddelse af et kvalifikationsbevis benævnt »Algemeen Beveiligingsmedewerker« — almindelig vagtmand — udstedt af en nederlandsk virksomhed. Hertil kommer, at der vedrørende »alarminstallateurs« — installatører af alarmsystemer — afkræves ganske bestemte kvalifikationer, uden at der tages hensyn til kvalifikationsbeviser erhvervet i en anden medlemsstat. Intetsteds tages der udtrykkeligt hensyn til en procedure, for anerkendelsen af kvalifikationsbeviser og kundskaber for udøvelsen af de relevante erhverv, opnået i andre medlemsstater. De pågældende regler indeholder tilsyneladende ingen forskrift, der henviser til de mekanismer for anerkendelse af faglige kvalifikationer, som omhandlet i de tilsvarende nationale regler. En sådan situation er uforenelig med den relevante EF-ret, navnlig direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF, som sammen indfører en generel ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser opnået i andre medlemsstater.

(1) EFT 1989 L 19, s. 16.

(2) EFT 1992 L 209, s. 25.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. april 2003 af Labour Court, Dublin, i sagen North Western Health Board mod Margaret McKenna

(Sag C-191/03)

(2003/C 158/21)

Ved kendelse afsagt den 14. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. maj 2003, har Labour Court, Dublin, i sagen North Western Health Board mod Margaret McKenna forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Falder forvaltningen af en sygefraværsordning, der behandler ansatte, der lider af en graviditetsbetinget sygdom, på samme måde som ansatte, der lider af anden sygdom, inden for anvendelsesområdet for direktiv 76/207⁽¹⁾?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er det da i strid med direktiv 76/207, at en arbejdsgiver fratrækker en fraværperiode, som skyldes uarbejdsdygtighed på grund af graviditetsbetinget sygdom under svangerskabet i den ansattes samlede ret til ydelser i henhold til sygefraværsordningen?
3. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kræver direktiv 76/207 da, at en arbejdsgiver har en særlig ordning, der omfatter fravær, som skyldes uarbejdsdygtighed på grund af graviditetsbetinget sygdom under svangerskabet?
4. Falder forvaltningen af en sygefraværsordning, der både omfatter ansatte, der lider af graviditetsbetinget sygdom, og ansatte, der lider af anden sygdom, inden for anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 141 og direktiv 75/117?
5. Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, er det da i strid med EF-traktatens artikel 141 og direktiv 75/117 ⁽²⁾, at en arbejdsgiver nedsætter en kvindes løn, efter at hun har været fraværende i en nærmere angiven periode, når fraværet skyldes uarbejdsdygtighed på grund af graviditetsbetinget sygdom under svangerskabet under omstændigheder, hvor en ikke-gravid kvinde eller en mand, der er fraværende i en tilsvarende periode som følge af uarbejdsdygtighed, der alene er forårsaget af anden sygdom, vil blive udsat for en tilsvarende lønnedgang?

- (1) Rådets direktiv 76/207/EØF af 9.2.1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40-42).
- (2) Rådets direktiv 75/117/EØF af 10.2.1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19-20).

Appel iværksat den 12. maj 2003 af Alcon Inc., tidligere Alcon Universal Ltd, til prøvelse af dom afsagt den 5. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-237/01 ⁽¹⁾, Alcon Inc., tidligere Alcon Universal Ltd, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-192/03 P)

(2003/C 158/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. maj 2003 iværksat appel af Alcon Inc., tidligere Alcon Universal Ltd., Hünenberg (Schweiz), ved Solicitor S. Clark og C. Morcom, QC, og med valgt adresse i Luxembourg til prøvelse af dom afsagt den 5. marts 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-237/01, Alcon

Inc., tidligere Alcon Universal Ltd, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 5. marts 2003 ophæves, og de anfægtede afgørelser truffet af annullationsafdelingen den 15. december 1999 og af Første Appellkammer den 13. juli 2001 annulleres.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelsen truffet den 5. marts 2003 af Retten i Første Instans er behæftet med retlige fejl på flere punkter. Retten har navnlig

- (i) taget utilstrækkeligt hensyn til eller slet ikke taget hensyn til de særlige krav, der stilles i artikel 7, stk. 1, litra d), i forordningen om EF-varemærker vedrørende daglig sprogbrug eller redelig og almindelig markedsføringsskik
- (ii) foretaget en urigtig vurdering på grundlag af en antagelse om, at den blotte forekomst i kataloger eller andre referencekilder i sig selv opfylder kravene i artikel 7, stk. 1, litra d)
- (iii) fejlagtigt taget hensyn til ikke-offentliggjort materiale eller materiale, som har vist sig ikke at være blevet offentliggjort i Den Europæiske Union inden den 1. april 1996, hvorved den har undladt at sondre mellem kravene i forordningens artikel 7, stk. 1, litra d), og artikel 50, stk. 1, litra b), idet sidstnævnte bestemmelse kun finder anvendelse på begæringer om ugyldighed
- (iv) undladt at tage hensyn til beviset for Alcons stadige overvågning af andres brug af varemærket BSS over en meget lang periode
- (v) subsidiært med urette afvist det anbringende, der blev fremført af Alcon, hvorefter varemærket BSS faktisk havde fået fornødent særpræg som følge af brug, hvilket indebærer, at kravene i forordningens artikel 51, stk. 2, var opfyldt.

⁽¹⁾ EFT C 369 af 22.12.2001, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. maj 2003 af Hof van Beroep te Antwerpen i sagen Ministerie van Financiën mod 1. Merabi Papismedov, 2. Eddy Pierre Georgette Geldof, 3. Anzor Ben-Or, 4. Rami Peer, 5. Micha Peer, 6. Badri Tavdidischvili, 7. Jozef Julien Maria Janssens, 8. Transocean System Transport BVBA, 9. Jean Paul Gustaaf Louis Hoste, 10. United Logistic Partners BVBA, 11. Frank Jozef Hilda Decock, 12. Johannes Marie-Louise Joris og 13. Georgette Leonie Julienne Vanbelleghem

(Sag C-195/03)

(2003/C 158/23)

Ved dom afsagt den 7. maj 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. maj 2003, har Hof van Beroep te Antwerpen i sagen Ministerie van Financiën mod 1. Merabi Papismedov, 2. Eddy Pierre Georgette Geldof, 3. Anzor Ben-Or, 4. Rami Peer, 5. Micha Peer, 6. Badri Tavdidischvili, 7. Jozef Julien Maria Janssens, 8. Transocean System Transport BVBA, 9. Jean Paul Gustaaf Louis Hoste, 10. United Logistic Partners BVBA, 11. Frank Jozef Hilda Decock, 12. Johannes Marie-Louise Joris og 13. Georgette Leonie Julienne Vanbelleghem, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal varer, for hvilke der er afgivet en summarisk angivelse med anførelse af en urigtig betegnelse/handelsbetegnelse (i dette tilfælde køkkengrej i stedet for cigaretter) eller varer, som under en urigtig betegnelse/handelsbetegnelse er blevet angivet til en toldordning (som f.eks. ordningen for eksternt fællesskabsforsendelse), på trods af den, forsætligt eller ikke forsætligt, angivne urigtige betegnelse/handelsbetegnelse anses for at være indført i Fællesskabets toldområdet på forskriftsmæssig måde og følgelig at befinde sig under toldtilsyn (midlertidigt oplag eller en toldprocedure)?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal det da antages, såfremt varer, som forsætligt eller ikke-forsætligt angives under en urigtig betegnelse/handelsbetegnelse, undrages toldtilsyn, at toldskylden opstår i henhold til EF-toldkodeksens artikel 203, og skal den person, der skal opfylde de forpligtelser, som følger af det midlertidige oplag af varerne eller af brugen af den toldprocedure, som varerne (ganske vist under en urigtig betegnelse) er blevet placeret under, anses for ligeledes at være debitor for toldskylden?
3. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og såfremt toldmyndighederne konstaterer, at de varer, der er under toldtilsyn, forsætligt eller ikke-forsætligt blev angivet under en urigtig betegnelse/handelsbetegnelse, og varerne (endnu) ikke var unddraget toldtilsyn og toldmyndighederne stadig havde adgang til varerne, skal det da antages, at der for de varer, der blev angivet under en urigtig betegnelse/handelsbetegnelse, er opstået toldskyld i henhold til EF-toldkodeksens artikel 204, eller må det antages, at der for disse varer endnu ikke er opstået toldskyld?

4. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal det da antages med hensyn til varer, som forsætligt eller ikke-forsætligt er blevet angivet under en urigtig betegnelse/handelsbetegnelse, at disse varer er indført i Fællesskabets toldområde på ikke-forskriftsmæssig måde (med andre ord, indført i strid med EF-toldkodeksens artikel 38 til og med 41 og dens artikel 177, stk. 1, andet led), hvorved toldskylden for disse varer opstår i henhold til EF-toldkodeksens artikel 202, og hvorved den person, der har indgivet den summariske angivelse eller angivelsen om en toldprocedure, ganske vist med anførelse af en urigtig betegnelse/handelsbetegnelse, kun kan anses for at være tolddebitor, såfremt han kan anses for at være debitor som omhandlet i EF-toldkodeksens artikel 202, stk. 3?

Sag anlagt den 13. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-200/03)

(2003/C 158/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. maj 2003 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Denis Martin og Miguel França, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen af direktivet er udløbet den 1. november 1998.

⁽¹⁾ EFT L 290 af 24.11.1993, s. 14.

Sag anlagt den 13. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige**(Sag C-201/03)**

(2003/C 158/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. maj 2003 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Stöm og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 75/439/EØF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 87/101/EØF ⁽²⁾, idet det ikke har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at olieaffald så vidt muligt skal behandles ved regenerering, såfremt en sådan behandling er mulig på baggrund af tekniske, økonomiske og organisatoriske begrænsninger.
- Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det påhviler ikke kun medlemsstaterne at vedtage bindende nationale bestemmelser for at efterkomme bestemmelserne i direktivets artikel 3, stk. 1, men også at vedtage bestemmelser, som gør det muligt at anvende bestemmelsen i praksis. Procentsatsen for genanvendelse af olieaffald i Sverige var 0 % for perioden 1995-2000. Den svenske regering har således ikke vedtaget foranstaltninger, som gør det muligt under de forudsætninger, der angives i direktivets artikel 3, stk. 1, de facto at regenerere olieaffald.

(1) af 16.6.1975 om bortskaffelse af olieaffald (EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23).

(2) af 22.12.1986 om ændring af direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald (EFT L 42 af 12.2.1987, s. 43).

Sag anlagt den 12. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig**(Sag C-203/03)**

(2003/C 158/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. maj 2003 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Nicola Yerrell, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Horstpeter Kreppel, der er dommer ved arbejdsretten og udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste som led i turnusordningen for embedsmænd fra medlemsstaterne, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår ⁽¹⁾ og artikel 10 og 249 EF, idet den
 - a) i § 2 i en af forbundsministeren for økonomi og beskæftigelse udstedt bekendtgørelse om beskæftigelsesforbud og beskæftigelsesrestriktioner for kvindelige arbejdstagere næsten undtagelsesfrit har opretholdt et generelt beskæftigelsesforbud for kvinder inden for underjordisk bjergværksdrift
 - b) i § 8 og § 31 i bekendtgørelsen om arbejde under overtryk og dykkerarbejde har opretholdt et generelt beskæftigelsesforbud for kvinder inden for arbejde under overtryk og dykkerarbejde.
2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Beskæftigelsesforbuddet for kvindelige arbejdstagere inden for underjordisk bjergværksdrift:

Ifølge artikel 3, stk. 1, i direktiv 76/207/EØF må der ikke finde forskelsbehandling sted på grundlag af køn for så vidt angår adgangsbetingelser til stillinger.

Det generelle beskæftigelsesforbud for kvinder inden for underjordisk bjergværksdrift i § 16 i den østrigske arbejdstidsanordning af 30. april 1938 blev kun i ringe grad ændret med den siden 1. august 2001 gældende § 2 i den af forbundsministeren for økonomi og beskæftigelse udstedte bekendtgørelse om beskæftigelsesforbud og beskæftigelsesrestriktioner for kvindelige arbejdstagere.

I denne bekendtgørelse bliver beskæftigelsesforbuddet udelukkende fraveget i forhold til blandt andre kvinder i ledende stillinger og kvindelige praktikanter.

Ganske vist rummer selve direktivet visse indskrænkninger i forbuddet mod forskelsbehandling (undtagelsesbestemmelsen i direktivets artikel 2, stk. 2 og 3), men disse indskrænkninger kan ikke fremføres til retfærdiggørelse af det i den foreliggende sag omtvistede beskæftigelsesforbud. Arbejde inden for underjordisk bjergværksdrift er ganske vist fysisk og psykisk yderst anstrengende arbejde, der dog ikke kun kan udføres af mænd. En henvisning til argumentet om, at et bestemt køn på grund af arbejdets karakter eller vilkårene for dets udøvelse er en ubetinget forudsætning, er dermed blevet afskåret. I almindelighed er beskaffenheden af de farer, kvinder vil blive udsat for gennem arbejde inden for bjergværksdrift, ikke forskellige fra de farer, mænd også er udsat for. Disse farer retfærdiggør følgelig heller ikke forskelsbehandlingen mellem mænd og kvinder. I det omfang den østrigske regering slet og ret tager den i sammenligning med mænd generelt set svagere kvindelige konstitution i betragtning, kan Kommissionen ikke følge dette argument. Det kan ikke udelukkes, at der er kvindelige arbejdstagere, for hvem beskæftigelse inden for underjordisk bjergværksdrift er mindre belastende, end det er for en mandlig arbejdstager i samme situation, der har en svagere konstitution. Et generelt beskæftigelsesforbud for kvinder inden for underjordisk bjergværksdrift er følgelig uforholdsmæssigt.

Endvidere er der behov for en tilpasning af de østrigske bestemmelser til direktivet, uanset at bjergværksdriftssektoren er et erhverv i tilbagegang, idet den effektive virkning (»effet utile«) af fællesskabsrettens forbud mod forskelsbehandling ellers ville være begrænset.

Endelig er det også et forkert argument fra den østrigske regerings side, når det gøres gældende, at Republikken Østrig er bundet af ILO-konvention nr. 45 om kvinders beskæftigelse inden for underjordisk arbejde i bjergværker fra 1937, og at fællesskabsretten derfor ikke står i vejen for det omtvistede beskæftigelsesforbud. Republikken Østrig er imidlertid forpligtet til at opsig sin deltagelse i denne konvention.

— Beskæftigelsesforbuddet for kvindelige arbejdstagere inden for arbejde under overtryk og dykkerarbejde:

Med hensyn til bestemmelserne om kvinders beskæftigelse med arbejde under overtryk og dykkerarbejde kan et generelt beskæftigelsesforbud for kvinder, uden nogen mulighed for individuel vurdering, ikke begrundes i det påståede særlige beskyttelsesbehov for kvinder.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. december 2000 af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Commissioners of Customs and Excise mod SmithKline Beecham plc.

(Sag C-206/03)

(2003/C 158/27)

Ved kendelse afsagt den 7. december 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. maj 2003, har High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, i sagen Commissioners of Customs and Excise mod SmithKline Beecham plc forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal position 3004 i bilag I til Rådets forordning nr. 2658/87 ⁽¹⁾ som ændret fortolkes således, at den omfatter et produkt i form af et nikotinplaster, der skal anvendes til hjælp under rygeafvænnning, og som indeholder et i en laminatpose pakket klæbende plaster, der er prægneret med nikotin, som optages gennem huden?
2. Såfremt
 - a) toldmyndighederne i en medlemsstat har meddelt bindende tarifieringsoplysning for et produkt i henhold til artikel 12 i Rådets forordning nr. 2912/93 ⁽²⁾ (toldkodeksen),
 - b) den omtvistede bindende tarifieringsoplysning er i overensstemmelse med en tarifieringsudtalelse, der tidligere er offentliggjort af WCO, og som er offentliggjort i en meddelelse fra Kommissionen i henhold til toldkodeksens artikel 12, stk. 5,
 - c) importøren indbringer sagen for en national ret i henhold til toldkodeksens artikel 243, og
 - d) denne ret ikke er enig med tarifieringsudtalelsen

skal toldkodeksens artikel 12, stk. 5, da fortolkes således, at det pålægges eller tillades retten at annullere toldmyndighedernes afgørelse på en sådan måde, at den ikke meddeler anden bindende tarifieringsoplysning, der er i strid med WCO's tarifieringsudtalelse, men udtaler, at produktet retmæssigt skal tariferes anderledes end i overensstemmelse med tarifieringsudtalelsen?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.).

⁽¹⁾ EFT 1976 L 39, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. maj 2003 af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, Patents Court, i sagen 1) Novartis AG, 2) University College London, 3) Institute of Microbiology and Epidemiology mod Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom

(Sag C-207/03)

(2003/C 158/28)

Ved kendelse afsagt den 6. maj 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. maj 2003, har High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, Patents Court, i sagen 1) Novartis AG, 2) University College London, 3) Institute of Microbiology and Epidemiology mod Comptroller General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal datoen for udstedelse af en markedsføringstilladelse i Schweiz, der automatisk anerkendes i Liechtenstein, anses for den første tilladelse til at markedsføre et lægemiddel med henblik på beregningen af beskyttelsesperioden for et supplerende beskyttelsescertifikat i henhold til artikel 13 i forordning nr. 1768/92⁽¹⁾ (som ændret ved EØS-aftalen)?
2. Er den kompetente myndighed inden for EØS forpligtet til at berigtige alle eksisterende supplerende beskyttelsescertifikater, hvori beskyttelsesperioden ikke er beregnet korrekt?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18.6.1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1.).

Sag anlagt den 15. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-212/03)

(2003/C 158/29)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. maj 2003 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og B. Stromsky, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet den anvender en procedure for forudgående tilladelse på privatpersoners indførsel, der ikke foretages ved indrejse, af lægemidler, der jævnligt ordineres i Frankrig, og som er godkendt efter direktiv 65/65/EØF⁽¹⁾, som ændret (og erstattet af direktiv 2001/83/EF⁽²⁾), såvel i Frankrig som i den medlemsstat, hvor de er købt.
- 2) Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet den anvender en procedure for forudgående tilladelse på privatpersoners indførsel, der ikke foretages ved indrejse, af homøopatiske lægemidler, der jævnligt ordineres i Frankrig, og som er registreret i en medlemsstat efter direktiv 92/73/EØF⁽³⁾ (erstattet af direktiv 2001/83/EF).
- 3) Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet den anvender en uproportional procedure for forudgående tilladelse på privatpersoners indførsel, der ikke foretages ved indrejse, af lægemidler, der jævnligt ordineres i Frankrig, og som ikke er godkendt i Frankrig, men alene i den medlemsstat, hvor de er købt.
- 4) Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at der foreligger foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner, idet der foreskrives en procedure for forudgående tilladelse af privatpersoners indførsel til Frankrig, der ikke foretages ved indrejse, af lægemidler, der jævnligt ordineres, i strid med artikel 28 EF. Denne tilladelse er påkrævet i bestemmelserne i den franske code de la santé publique om indførsel til det franske toldområde af lægemidler, herunder de, der har status af fællesskabsvarer. I mange tilfælde kan denne procedure for forudgående tilladelse ikke begrundes i hensynene i artikel 30 EF.

Kommissionen er af den opfattelse, at der ikke er et argument, der begrundet den omtvistede procedure for forudgående tilladelse. For det første kan denne ikke begrundes i hensynet til kontrol af, at lægemidlet er fremstillet efter god fremstillingspraksis, der er fastsat i fællesskabslovgivningen. Det indførte lægemiddel er nemlig godkendt eller registreret i udførselsmedlemsstaten, der har til opgave at sørge for, at denne praksis overholdes. Enhver yderligere kontrol foretaget i Frankrig er i strid med princippet om gensidig anerkendelse og målet om at sikre den frie bevægelighed af lægemidler. Dernæst, skal der ifølge Kommissionen, for så vidt angår en eventuel begrundelse i andre hensyn til den offentlige sundhed, sondres mellem tre typer lægemidler:

— lægemidler, der er godkendt efter direktiv 65/65 som ændret, siden direktiv 2001/83/EF, såvel i Frankrig som i den medlemsstat, hvor de er købt, [eller for hvilke der er udstedt en fællesskabsmarkedsføringstilladelse]. De franske myndigheder har erkendt, at der kræves en indførelstilladelse i tilfælde af privatpersoners indførsel af lægemidler, der har en markedsføringstilladelse i Frankrig. Henset til det fremtrædende stadiet harmoniseringen indenfor lægemiddelsektoren er på, er der imidlertid tilvejebragt betydelige garantier for beskyttelsen af patienternes sundhed. Hertil kommer den omstændighed, at indførslen kun sker efter behørig recept og i mængder, der ikke overstiger behandlingsbehovene. Det følger heraf, at den omhandlede procedure for forudgående tilladelse ikke er begrundet.

— homøopatiske lægemidler, der er registreret i en medlemsstat efter direktiv 92/73/EØF, erstattet af direktiv 2001/83/EF. Når et homøopatisk lægemiddel registreres i en medlemsstat, udgør det a priori ikke en sundhedsrisiko, idet det bemærkes, at reglerne om fremstilling, kontrol og inspektion af denne type lægemidler er blevet harmoniseret. Desuden har direktiv 92/73/EØF liberaliseret patienternes adgang til de af dem valgte lægemidler. En procedure for forudgående tilladelse til privatpersoners indførsel af registrerede homøopatiske lægemidler er således åbenbart ubegrundet.

— lægemidler, der ikke er godkendt i Frankrig, men som er godkendt i den medlemsstat, hvor de er købt. Den omtvistede procedure for forudgående tilladelse er ikke en nødvendig foranstaltning i bekæmpelsen af risikoen for svig og bedrageri mod markedsføringstilladelsesordningen, da den almindelige lovgivning, der betinger import af lægemidler med henblik på markedsføring heraf af en forudgående godkendelse, og kontrol i marken er tilstrækkeligt til at bekæmpe ulovlige indførsler af

lægemidler. Med hensyn til beskyttelsen af den offentlige sundhed kan tilfældet af indførsler af lægemidler, der ikke er godkendt i Frankrig, imidlertid begrunde en differentieret tilgang i forhold til tilfældet af lægemidler, der er godkendt i Frankrig og i udførselsmedlemsstaten eller tilfældet af homøopatiske lægemidler, der er registreret i en medlemsstat. Idet det erkendes, at en procedure for forudgående tilladelse principielt kan være begrundet ved privatpersoners indførsel af sådanne produkter, skal denne procedure ikke desto mindre være lettilgængelig, afsluttes inden for en rimelig frist og føre til en tilladelse til indførsel af lægemidler, der ikke udgør en risiko for den offentlige sundhed. Den procedure for forudgående tilladelse, der anvendes i Frankrig, på privatpersoners indførsel af lægemidler opfylder imidlertid ikke disse kriterier og er således uproportional med det tilsigtede formål.

(¹) Rådets direktiv 65/65/EØF af 26.1.1965 om tilnærmelse af lovgivning om lægemidler (EFT 1965-1966, s. 17).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

(³) Rådets direktiv 92/73/EØF af 22.9.1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske præparater, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske lægemidler (EFT L 297 af 13.10.1992, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 6. maj 2003 af Cour de cassation (Frankrig), Første Afdeling for Civilsager, i sagen Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région mod Electricité de France

(Sag C-213/03)

(2003/C 158/30)

Ved dom afsagt den 6. maj 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. maj 2003, har Cour de cassation (Frankrig), Første Afdeling for Civilsager, i sagen Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région mod Electricité de France forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 6, stk. 3, i Athen-protokollen af 17. maj 1980 om beskyttelse af Middelhavet mod landbaseret forurening (Barcelona-konventionen), nu artikel 6, stk. 1, i den ændrede affattelse, anses for at have direkte virkning, således, at enhver person, der berøres heraf, ved de nationale domstole kan påberåbe sig bestemmelsen til støtte for en sag anlagt med henblik på at standse udledning af vand, som der ikke er meddelt tilladelse til efter den deri fastsatte procedure og på de deri fastsatte betingelser?
2. Skal bestemmelsen fortolkes således, at den forbyder udledning af stoffer, der selv om de ikke er giftige, har en skadelig virkning på iltindholdet i havmiljøet, i kystøer, der står i forbindelse med Middelhavet, når de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ikke har meddelt tilladelse hertil, under hensyntagen til bestemmelserne i ovennævnte protokol og bilag III C hertil (nu bilag II)?
2. ikke har gennemført definitionerne af udtrykkene »nyt anlæg« og »bestående anlæg«, jf. direktivets artikel 2, nr. 9 og nr. 10, i den relevante østrigske lovgivning (Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen — LRG-K og LRV-K)
3. på ufuldstændig måde — navnlig som følge af, at det østrigske brændselsbegreb ikke er det samme som brændselsbegrebet i henhold til direktivets artikel 2, nr. 6 — har indført grænseværdierne for emission for svovldioxid, nitrogenoxider og svævestøv, jf. direktivets artikel 4, stk. 1, sammenholdt med bilag III-VII, i den relevante lovgivning vedrørende luftforurening
4. ikke på korrekt vis har gennemført direktivets artikel 9, stk. 2, og 3, vedrørende beregning af grænseværdierne for emission for blandede anlæg, hvori der alene eller sammen med andet brændsel anvendes destillations- og omdannelsesrestprodukter fra råolieraffinering til eget forbrug, i LRG-K og LRV-K.

II. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-214/03)

(2003/C 158/31)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. maj 2003 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Josef Christian Schieferer og Gregorio Valero Jordana, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- I. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, nr. 6, 8, 9 og 10, artikel 4, stk. 1, sammenholdt med bilag III-VII, og artikel 9, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 88/609/EØF af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg⁽¹⁾, som ændret, idet den
 1. i § 22, stk. 1, i Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (LRV-K) har fastsat en definition af udtrykket »blandet anlæg«, der ikke svarer til definitionen i direktivets artikel 2, nr. 8

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser, idet den

- ikke har gennemført direktivets artikel 2, nr. 8, vedrørende udtrykket »blandet anlæg« korrekt, idet den har fastsat en begrænsning — som ikke er foreskrevet i direktivet — til anlæg, hvori andelen af andet brændsel udgør mindst 20 % af brændslets termiske effekt, og derved på dette punkt har indskrænket direktivets anvendelsesområde
- ikke har gennemført direktivets artikel 2, nr. 9 og 10, vedrørende definitionerne af udtrykkene »nyt anlæg« og »bestående anlæg«
- på ufuldstændig måde har gennemført grænseværdierne for emission for svovldioxid, nitrogenoxider og svævestøv, jf. direktivets artikel 4, stk. 1, sammenholdt med bilag III-VII, navnlig i lyset af den i de østrigske retsakter indskrænkede definition af brændsel til »konventionelt brændsel«, hvorved kun en del af direktivets anvendelsesområde er gennemført
- ikke har gennemført direktivets artikel 9, stk. 2, og 3, vedrørende beregning af grænseværdierne for blandede anlæg i forbindelse med raffinaderier korrekt.

Republikken Østrig har således ikke tilpasset den nationale ret til direktivet, som derfor er blevet gennemført ukorrekt og ufuldstændigt.

⁽¹⁾ EFT L 336, s. 1.

Sag anlagt den 19. maj 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik.**(Sag C-218/03)**

(2003/C 158/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. maj 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Maria Patakia og Nicola Yerrell, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold Rådets direktiv 97/80/EF⁽¹⁾ af 15. december 1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 249, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til.

I henhold til traktatens artikel 10, stk. 1, træffer medlemsstaterne alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne traktat eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner.

Den Helleniske Republik har ikke bestridt, at den er forpligtet til at træffe foranstaltninger med henblik på at efterkomme nævnte direktiv.

Kommissionen fastslår, at Den Helleniske Republik endnu ikke har truffet egnede foranstaltninger med henblik på en fuldstændig gennemførelse af nævnte direktiv i den græske retsorden.

⁽¹⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 6.

Slettelse af sag C-339/01⁽¹⁾

(2003/C 158/33)

Ved kendelse af 19. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-339/01, Kurt Beck (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

Slettelse af sag C-343/01⁽¹⁾

(2003/C 158/34)

Ved kendelse af 19. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-343/01, Christian Kröll (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

Slettelse af sag C-357/01⁽¹⁾

(2003/C 158/35)

Ved kendelse af 19. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-357/01, Manfred Laaber (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

Slettelse af sag C-395/01 ⁽¹⁾

(2003/C 158/36)

Ved kendelse af 19. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-395/01, Herbert Bregenzer (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

Slettelse af sag C-426/01 ⁽¹⁾

(2003/C 158/38)

Ved kendelse af 27. marts 2003 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-426/01, ACCEA Finance SA mod Christian Giner (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal d'instance de Vienne), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

Slettelse af sag C-417/01 ⁽¹⁾

(2003/C 158/37)

Ved kendelse af 25. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-417/01, Herbert Bregenzer (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

Slettelse af sag C-432/01 ⁽¹⁾

(2003/C 158/39)

Ved kendelse af 25. marts 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-432/01, Helmut Gunz (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 3 af 5.1.2002.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. april 2003

i forenede sager T-324/01 og T-110/02, Axions SA og Christian Belce mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — tredimensionale mærker — formen på en brun cigar og formen på en guldbarre — absolutte registreringshindringer — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning [EF] nr. 40/94)

(2003/C 158/40)

(Processprog: tysk)

I de forenede sager T-324/01 og T-110/02, Axions SA, Genève (Schweiz), Christian Belce, Veyrier (Schweiz), ved avocat C. Eckhardt, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtiget: G. Schneider), angående påstande om annullation af to afgørelser truffet henholdsvis den 26. september 2001 (sag R 599/2001-3) og 16. januar 2002 (sag R 538/2001-3) af Tredje Appellkammer Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), vedrørende henholdsvis registrering af en tredimensional form som en brun cigar (sag T-324/01) og registrering af en tredimensional form som en guldbarre (sag T-110/02) som EF-varemærker, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne P. Mengozzi og M. Vilaras; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 30. april 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EFT C 68 af 16.3.2002 og C 131 af 1.6.2002.

Sag anlagt den 22. april 2003 af Antoinette Pascucci mod Europol

(Sag T-127/03)

(2003/C 158/41)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. april 2003 anlagt sag mod Europol af Antoinette Pascucci ved P. de Casparis og F. Baltussen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Europolis afvisning af 13. januar 2003 af sagsøgerens klage over afgørelsen af 30. september 2002 annulleres, og samtidig annulleres afgørelsen af 30. september 2002.
- 2) Europol tilpligtes at forlænge sagsøgerens arbejdskontrakt på de samme vilkår som hidtil indtil den 1. juli 2005.
- 3) Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har arbejdet hos sagsøgte siden den 1. juli 1999. Den 1. juli 2003 udløber hendes kontrakt. Sagsøgeren ansøgte om at få sin kontrakt forlænget for fire år. Sagsøgte besluttede imidlertid kun at forlænge kontrakten med ét år. Det er denne afgørelse, som sagsøgeren har anfægtet.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at sagsøgte har overskredet grænserne for sit skøn. Sagsøgte har vedtaget principper, retningslinjer og en plan i flere trin, der skulle sikre, at forlængelser af kontrakter skulle finde sted på en ensartet og gennemsigtig måde. Ifølge sagsøgeren har sagsøgte overskredet grænserne for sit skøn ved anvendelsen af disse regler.

Endvidere har sagsøgeren anført, at omsorgspligten og lighedsprincippet er blevet tilsidesat.

Endelig har sagsøgeren anført, at sagsøgte har udøvet magtfordrejning. Ifølge sagsøgeren har sagsøgte, da denne traf afgørelsen, ladet sig lede af andre ikke-legitime grunde.

Sag anlagt den 17. april 2003 af Alcon Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-130/03)

(2003/C 158/42)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. april 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Alcon Inc., Hünenberg (Schweiz), ved solicitor G. Breen, og med valgt adresse i Luxembourg. Den anden part i sagen for appelkammeret var Biofarma (plc).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »TRAVATAN« — ansøgning nr. 847590 for varer i klasse 5 (oftalmiske farmaceutiske præparater).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: BIOFARMA PLC.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det italienske ordmærke »TRIVASTAN« for varer i klasse 5.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Sag anlagt den 17. april 2003 af Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-131/03)

(2003/C 158/43)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. april 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Gerolsteiner Brunnen GmbH & Co., Gerolstein (Tyskland), ved advokat Dr. A. Ebert-Weidenfeller. Den anden part i sagen for appelkammeret var Kerry Group p.l.c.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 13. februar 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 275/2002-1) annulleres, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kerry Group PLC.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »KERRY Spring« — ansøgning nr. 0000443135 for varer i klasse 32 (kildevand, mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke alkoholholdige drikke; frugtdrikke og frugtsaft; kildevand og mineralvand med frugtsmag).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tysk varemærkeansøgning nr. 1100746 for ordet »GERRI« for varer i klasse 5 og 32.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Forkastelse af indsigelsen.
Appelkammerets afgørelse:	Afslag på klagen.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Sag anlagt den 18. april 2003 af Common Market Fertilizers (CMF) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-134/03)

(2003/C 158/44)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. april 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Common Market Fertilizers (CMF), Bruxelles, ved avocats Alastair Sutton og Nathalie Flandin.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning REM 02/02 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er grossist inden for kemiske produkter og navnlig kvælstofopløsninger. Sagsøgeren har over for de franske toldmyndigheder fremsat en anmodning i medfør af artikel 239 i forordning (EF) nr. 2913/92⁽¹⁾ om fritagelse for afgifter i medfør af artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3319/94⁽²⁾. Denne anmodning blev overgivet til Kommissionen af de franske myndigheder. I den anfægtede beslutning afviste Kommissionen fritagelsen.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremført tre anbringender vedrørende den påståede tilsidesættelse af såvel væsentlige formkrav som krav vedrørende realiteten. For så vidt angår tilsidesættelsen af væsentlige formkrav har sagsøgeren for det første gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 7 samt af artikel 5 i Rådets afgørelse nr. 468/1999⁽³⁾. Sagsøgeren har endvidere anført, at anvendelsen af princippet om stemmевægte, som omhandlet i EF-traktatens artikel 205, for den endelige afstemning i Toldkodeksudvalget,

Godtgørelsessektionen, bevirkede, at der ikke blev opnået kvalificeret flertal, og at Toldkodeksudvalget derfor ikke fremsatte nogen udtalelse, hvilket er til hinder for, at Kommissionen selv kan træffe en afgørelse, sådan som det skete. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 906 i forordning nr. 2454/93⁽⁴⁾, idet Kommissionen ikke senest 15 dage efter modtagelsen af sagens akter, som blev tilsendt den af de franske toldmyndigheder, fremsendte kopi heraf til medlemsstaterne. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af Toldkodeksudvalgets forretningsorden, idet sagsøgerens indlæg ikke blev sendt til de faste repræsentationer og til udvalgets medlemmer inden for en frist på fjorten dage før mødet. Sagsøgeren har videre gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 3 i forordning nr. 1/1958⁽⁵⁾, idet visse repræsentanter for medlemsstaterne ikke modtog en kopi af sagens akter på deres eget sprog. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at retten til kontradiktion er blevet tilsidesat, idet Kommissionen nægtede sagsøgeren ret til en høring og ikke gav sagsøgeren adgang til de dokumenter, sagsøgeren havde anmodet om i overensstemmelse med forordning nr. 1049/2001⁽⁶⁾. Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning savner begrundelse.

For så vidt angår sagens realitet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den fandt, at betingelserne i artikel 239 i forordning nr. 2913/92 ikke var opfyldt. Sagsøgeren har anført, at der er tale om en særlig situation på grund af fejl begået af toldspeditøren, der har opført et fiktivt lager uden sagsøgerens vidende, såvel som på grund af, at der ikke er sket omgåelse af forordning nr. 3319/94. Sagsøgeren har ligeledes henvist til, at sagsøgeren ikke kan bebrejdes nogen handlinger, og at sagsøgeren ikke har udvist nogen form for åbenbar forsømmelighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3319/94 af 22.12.1994 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Bulgarien og Polen eksporteret af selskaber, der ikke er fritaget for tolden, og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 350 af 31.12.1994, s. 20).

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 28.6.1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958, s. 59).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2002, s. 43).

Sag anlagt den 18. april 2003 af Common Market Fertilizers (CMF) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-135/03)**

(2003/C 158/45)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. april 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Common Market Fertilizers (CMF), Bruxelles, ved avocats Alastair Sutton og Nathalie Flandin.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning REM 03/02 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er grossist inden for kemiske produkter og navnlig kvælstofopløsninger. Sagsøgeren har over for de franske toldmyndigheder fremsat en anmodning i medfør af artikel 239 i forordning (EF) nr. 2913/92⁽¹⁾ om fritagelse for afgifter i medfør af artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3319/94⁽²⁾. Denne anmodning blev overgivet til Kommissionen af de franske myndigheder. I den anfægtede beslutning afviste Kommissionen fritagelsen.

Til støtte for dette søgsmål er de af sagsøgeren anførte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter de samme som i sag T-134/03.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

(2) Rådets forordning (EF) nr. 3319/94 af 22.12.1994 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Bulgarien og Polen eksporteret af selskaber, der ikke er fritaget for tolden, og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 350 af 31.12.1994, s. 20).

Sag anlagt den 23. april 2003 af Ornella Mancini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-137/03)**

(2003/C 158/46)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. april 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ornella Mancini, Bruxelles, ved avocat Eric Boigelot.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 28. juni 2002 om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning til stillingen som lægekonsulent ved den administrative enhed »Lægetjenesten Bruxelles« — GD Admin B8 annulleres.
- Den udtrykkelige afvisning af sagsøgerens klage af 23. januar 2003 annulleres.
- Ansættelsen af en anden ansøger i stillingen som lægekonsulent, der bl.a. medførte afvisning af sagsøgerens ansøgning til den ledige stilling, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren et efter ret og billighed opgjort beløb på 15 000 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade og tab af karriere.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er læge og tjenestemand ved Kommissionens lægetjeneste. Hun indgav i henhold til stillingsopslag ansøgning til en stilling som lægekonsulent. Ansættelsesmyndigheden imødekom ikke sagsøgerens ansøgning og ansatte en anden ansøger i stillingen.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at ansættelsesmyndigheden har tilsidesat tjenstemandsvedtægtens artikel 14, artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 45, stk. 1, samt legalitetsprincippet og principperne om ligebehandling af ansøgerne, om ret til en karriere, om lige muligheder og om paritet mellem mænd og kvinder. Sagsøgeren har til støtte for sine påstande ligeledes anført, at ansættelsesmyndigheden har begået uregelmæssigheder i forbindelse med ansættelsesproceduren og gjort sig skyldig i magtfordrejning.

Ifølge sagsøgeren har ansættelsesmyndigheden anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at foretrække en ansøger, som ikke opfylder de i meddelelsen om ledig stilling fastsatte krav. Følgelig bør ansættelsen af denne ansøger annulleres. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af reglerne for udvælgelseskomitéens arbejde. Ifølge sagsøgeren besad visse medlemmer af udvælgelseskomitéen ikke tilstrækkelige kvalifikationer og/eller den fornødne upartiskhed og objektivitet til at være medlemmer heraf. Endvidere vurderer bedømmelserne af sagsøgeren og den ansatte ansøger dissens arbejdsopgaver og karriereprofiler i henhold til forskellige kriterier og vedtægtsbestemmelser. Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at ansættelsesmyndigheden har tilsidesat princippet om lighed mellem mænd og kvinder. Sagsøgeren har anført, at hendes fortjenester er bedre end den ansatte ansøgers. Desuden skulle sagsøgeren i det tilfælde, at hendes fortjenester kun havde været lige så gode som den nævnte ansøgers, have haft fortrinsret, eftersom hun er kvinde.

Sag anlagt den 24. april 2003 af »U« m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-138/03)

(2003/C 158/47)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. april 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af »U« m.fl. ved avocat François Honnorat.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som pårørende til sagsøgerne har lidt som følge af smitte med BSE.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er alle bosat i Frankrig og er enten indirekte ofre eller efterlevende til personer, der er afgået ved døden i Frankrig på grund af en såkaldt »variant« af Creutzfeldt-Jakob-sygdommen. Med dette søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som de har lidt som følge af de pågældende personers død på grund af BSE-smitte.

Sagsøgerne har gjort gældende, at de sagsøgte har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, gjort sig skyldig i magtfordrejning og tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning hos de europæiske forbrugere.

Sagsøgerne har anført, at de sagsøgte har anlagt et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med deres håndtering af de risici, der er forbundet med BSE-epidemien, ved ikke at anbefale en fremtidsorienteret, videnskabelig vurdering af risikoen for udbredelse af BSE i Unionens forskellige geografiske områder, da de fastlagde årsagerne til kvægsygen og vedtog de første beskyttelsesforanstaltninger i Det Forenede Kongerige. Dette åbenbart urigtige skøn blev desuden tydeliggjort derved, at de sagsøgte ikke har foranlediget en retrospektiv undersøgelse, der ville gøre det muligt at klarlægge kilden til den smitte, der senere blev konstateret i Frankrig.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne anført, at de sagsøgte holdning i denne sag er udtryk for magtfordrejning, idet den kun har haft til formål på uovervejende vis at beskytte interesserne på markedet for kvægprodukter. Ifølge sagsøgerne har de sagsøgte aktive handling bestået i at overtale medlemsstaterne til ikke at vedtage ensidige beskyttelsesforanstaltninger.

Sagsøgerne har endvidere anført, at den manglende organisering af Kommissionens og Rådets tjenestegrene har medført, at risikoen for udbredelsen af BSE er blevet undervurderet, hvorved der er sket en udpræget tilsidesættelse af beskyttelsen af den berettigede forventning hos de europæiske forbrugere.

Sagsøgerne har understreget den unormale og specielle karakter af deres skader, som er skyldes den unaturlige årsag til BSE, og at de europæiske bestemmelser om produktansvar ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

Sag anlagt den 28. april 2003 af Forum 187 mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-140/03)

(2003/C 158/48)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. april 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Forum 187, Bruxelles, Belgien, ved barristers A. Sutton og J. Killick.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres helt eller delvis.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i henholdsvis denne sag og i sag T-276/02.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag er den samme sammenslutning som i sag T-276/02, Forum mod Kommissionen ⁽¹⁾. Sagsøgeren har anlagt sag til prøvelse af den endelige beslutning vedrørende den samme belgiske statsstøtteforanstaltning, som den, der — for så vidt angik beslutningen om at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2 — var genstanden i denne sag. Begrundelserne og de væsentligste argumenter er de, der er gjort gældende i førnævnte sag.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002, s. 28.

Sag anlagt den 2. maj 2003 af Biofarma mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-154/03)

(2003/C 158/49)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Biofarma, Neuilly-sur-Seine (Frankrig), ved abogados Antonia Ruiz López og Víctor Gil Vega, Madrid.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 5. februar 2003 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres, og det fastslås, at der faktisk foreligger en risiko for forveksling mellem varemærkerne ARTEX og ALREX, der betegner ens varer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmerket »ALREX« — ansøgning nr. 789461 for varer i klasse 5 (oftalmiske farmaceutiske præparater).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Appellkammerets afgørelse:

Søgsmålsgrunde:

Sagsøgeren.

Ordmerket »ARTEX«, registreret i Frankrig, Portugal og Benelux, for varer i klasse 5.

Indsigelsen tages til følge.

Indsigelsesafdelingens afgørelse forkastes, og indsigelsen forkastes.

Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sag anlagt den 9. maj 2003 af Industrias Químicas del Vallés S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-158/03)

(2003/C 158/50)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Industrias Químicas del Vallés S.A., Mollet del Vallés (Barcelona, Spanien), ved advokaterne Cani Fernández Vicién, Paloma González-Espejo og Julio Sabater Marotias.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning 2003/308/EF af 2. maj 2003 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen vedrører Kommissionens beslutning 2003/308/EF af 2. maj 2003 om afvisning af at indsætte metalaxyl i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof ⁽¹⁾.

Til støtte for sine påstande gør det sagsøgende selskab følgende anbringender og argumenter gældende:

- Tilsidesættelse af direktiv 91/414⁽²⁾ og forordning nr. 3600/92⁽³⁾ hvad angår Kommissionens krav om, at samtlige anmeldere ved kollektive anmeldelser af aktivstoffer skal indgive det fulde dokumentationsmateriale, og at sagsøgeren ved indgivelsen heraf skulle overholde fristen i artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 3600/92. Også Kommissionens antagelse om, at sagsøgeren ikke er i stand til at fremlægge oplysninger vedrørende de spørgsmål, som er forbundet med vurderingen af metalaxyl, er i strid med denne bestemmelse. Endvidere gør det sagsøgende selskab gældende, at den anfægtede beslutning strider mod den opfattelse, som Kommissionen selv har anlagt af spørgsmålet om anvendelsen af de undersøgelser, som Syngenta har foretaget med henblik på udfærdigelse af beretningen fra den rapporterende medlemsstat.
- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Herved fremhæver det sagsøgende selskab navnlig, at den anfægtede beslutning medfører, at et stof udelukkes fra det europæiske marked, selv om den videnskabelige analyse heraf ikke engang er afsluttet endnu.
- Magtfordrejning, da Kommissionens eneste formål efter sagsøgerens opfattelse var at favorisere en virksomhed, som er i direkte konkurrence med den.

⁽¹⁾ EFT L 113 af 7.5.2003, s. 8.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 10.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11.12.1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10).

Slettelse af sag T-297/00⁽¹⁾

(2003/C 158/51)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 2. april 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-297/00, Société Claude-Anne de Solene mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EFT C 355 af 9.12.2000.

Slettelse af sag T-159/01⁽¹⁾

(2003/C 158/52)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 31. marts 2003 har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (sat af dommer R.M. Moura Ramos) besluttet, at sag T-159/01, Christopher Wilkinson mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 29.9.2001.

III

(Oplysninger)

(2003/C 158/53)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 146 af 21.6.2003

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 135 af 7.6.2003

EUT C 124 af 24.5.2003

EUT C 112 af 10.5.2003

EUT C 101 af 26.4.2003

EUT C 83 af 5.4.2003

EUT C 70 af 22.3.2003

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
